

Nancy Broos: 'Klassiek geval van moederliefde' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2010. ISBN 9789048410026 Zie ook www.freemusketeers.nl (Autisme/PPD-NOS/1)

Soort boek/Ziekte/ Stijl: Nancy Broos beschrijft hier haar gezinsleven met twee dochters en een zoon waarvan de middelste dochter PPD-NOS heeft en de jongste zoon autisme. Ze gaan over haar dagelijkse leven, over 'strijd, ergernissen, grappige voorvallen en gezeur met voorvallen' waarbij Thierry vaak de hoofdrol speelt. Op 259 bladzijden staan stukjes over de periode van 31 mei 2007 tot en met 31 december 2007. Thierry zat toen op een Medisch kinderdag verblijf. Het boek heeft een dagboekachtige 'blog' stijl en is dicht op de ervaring geschreven. Het is dan ook gebaseerd op stukjes voor blogjes die Nancy Broos schreef, eerst op my space en later op hyves. Ze worden ingeleid met een voorwoord en in- en uitgeleid met een stukje over 'jongetjes van zes'. Daarnaast staan er dagelijkse gedachten, zorgen en strubbelingen in opgeschreven.

Over de schrijfster: De Belgische Nancy Broos (1971) is getrouwd met Alain. Zij hebben drie kinderen, Michelle (1993) en Stephanie (1996) en een zoon Thierry (2001). Stephanie heeft PPD-NOS en Thierry autisme. Het gezin verhuisde naar Zeeland, waar ze alweer zo'n 12 jaar wonen. Nancy Broos was jarenlang thuisblijfmoeder, las graag en begon in 2007 aan dit boek te schrijven. Ze bundelde in dit boek de blogjes, omdat ze bang is dat die eerder zouden verdwijnen.

Korte beschrijving: Nancy Broos beschrijft hier hoe het dagelijkse leven van haar gezin verloopt. Thierry vraagt veel aandacht en tijd. Nancy vertelt hoe ze probeert structuur aan te brengen, rekening met hem te houden en toch ook andere gezinsleden aan hun trekken te laten komen.

Ze licht toe hoe zij met Thierry omgaat, wat goede hulpmiddelen zijn en wat steun geeft. Ze gaat in op problemen bij het eten en opstaan, met zwemles, met gedrag op school en thuis. Ze beschrijft de spelletjes die ze met Thierry speelt en taken, en opdrachten die ze Thierry geeft. Daarbij beschrijft ze zijn reacties en hoe zij daar weer op reageert. Ze vertelt ook toe hoe zwaar het kan zijn. Thierry heeft extra aandacht en zorg nodig en Nancy schrijft gedetailleerd over waar ze aan moet denken en hoe ze problemen oplost. Ze gaat ook in op het contact met school en andere hulpverlening.

De drukte in het gezin, de zorg voor de andere kinderen en beesten, naast de zorg voor Thierry, het komt allemaal aan bod. Hoe dat regelen en zorgen soms goed gaat, maar af en toe ook helemaal fout. Ze licht ook de zorgdruk toe die ze voelt, zelfs als Thierry naar logeeropvang gaat om haar te ontlasten van zorg.

Wat viel op: Opvallend is de 'blogstijl' waarmee over talloze voorvallen uit het leven van Nancy wordt gesproken. Zo wordt duidelijk dat het hele gezin mee last heeft van maar ook plezier heeft door het autisme van Thierry. Nancy Broos schrijft zeer gedetailleerd over hoe haar leven en dat van haar gezin beïnvloed wordt door Thierry. Voor degene die op zoek zijn naar informatie over een gezin met jonge opgroeiende kinderen waarvan er een autistisch is, kan het een bron van informatie zijn.

Citaten : Pag.29: 'We zijn net naar zwemles geweest. (...)Maar de les zelf is een crime, het is een héél ongestructureerde les, en Michelle probeert telkens allerlei afspraken met Thierry te maken maar de zwemjuf gaat heen en weer tussen de kinderen met hun begeleider en neemt het dan even over.'

Pag. 41: 'En zo is het gewoon gegroeid, als ik nu zeg tijd om naar bed te gaan, zegt hij: Heb ik al een stuk komkommer gehad dan? Ik zeg gisteren nog tegen mijn ventje van amai wat als ik op een dag geen komkommer in huis heb? Want vooral in de weekenden wil mijn komkommervoorraad nogal eens onverwacht snel slinken. Ik baal ook op de momenten dat de komkommer 1.29 euro kost, en ik ben blij als hij

maar 59 cent kost.'

Pag.153: Issie erg autistisch? Deze vraag werd vandaag voorgelegd op een forum waar ik lid van ben. Het werd iemand gevraagd over haar zoontje. Voor mezelf wel even een doordenker vind ik. Want ja, ik vind hem wel degelijk erg autistisch. Veel mensen vinden dan dat ik overdrijf maar op de meeste momenten valt er met Thierry geen contact te maken.'

Pag.230: 'Maar wat me dus zo verwondert, nou ja, verwonderen misschien niet meer zo, maar het valt me dus op dat Thierry helemaal niet stilstaat bij de tragiek van het verhaal, bij de droefheid van Alexander.

Pag.253: (...) maar wanneer kan ik nou eens lekker ziek zijn dan?

Zondag dan maar... ja dat doe ik!

Zondag ben ik lekker ziek!

Tot 15 uur dan, want dan moet ik vertrekken om Thierry weer op te halen van zijn weekend

Zucht